

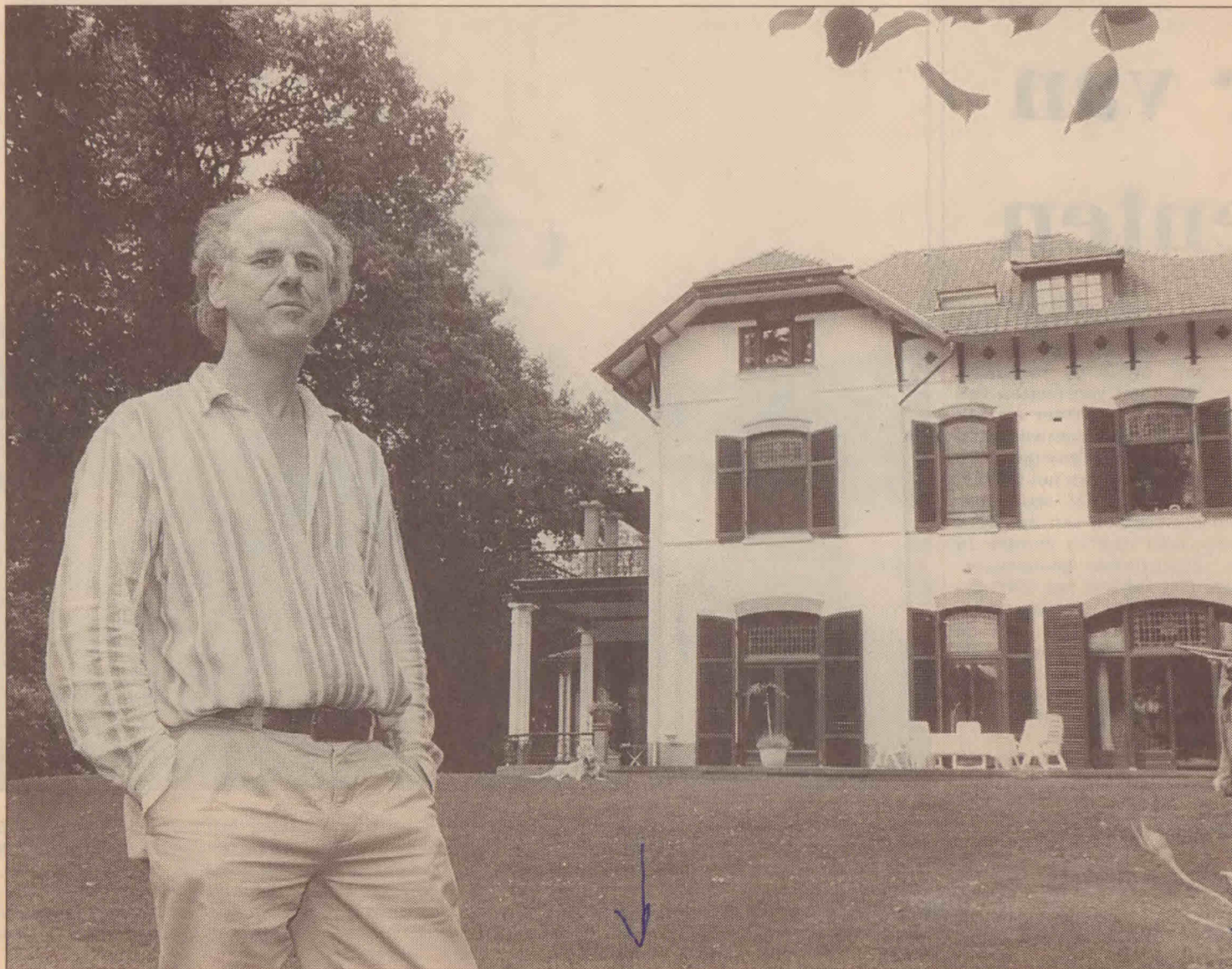
„Ik ben een soort voorproefer”

Het is typisch 'the day after the night before' als bassist Hans Roelofsen thuis op zijn praatstoel gaat zitten, nog zichtbaar en hoorbaar vermoeid na een avondje Nederlandse muziek van componist Matthijs Vermeulen tijdens een uitvoering van het Holland Festival. „Sorry, ik moet nog bijkomen. Het is vreselijke muziek waar je als musicus doodmoe van wordt. Terrecht dat Vermeulen niet gewaardeerd wordt”, verzucht hij. Gelukkig kan Roelofsen in zijn concertserie in de eigen Tindalvilla muziek laten horen waar hij helemaal achter staat. Op 29 juni viert hij al zijn tweede lustrum met een feestelijk openluchtconcert.

Van onze medewerkster
Els Boer

BUSSUM

De Bussumse bassist had het tienjarig bestaan van zijn Tindal Stichting graag gevierd met een groots, spetterend evenement. Maar een nieuw podium en de onverwachte kosten in verband met de pas aangeschafte Steinway-vleugel, betekenden zó'n extra belasting dat het toch een bescheiden feestje moet worden. Het Bommelkwartet zal nu in de tuin van de Tindalvilla samen met zanger/acteur Lieuwe Visser het programma 'Een leven in poëmen' brengen, gebaseerd op de figuren

• Hans Roelofsen: „Muziek is het mooiste wat er is. Een soort religie.”

niet onderdoet voor het spelen van een grote symfonie.”

Roelofsen concludeert dat zijn Tindalserie populair is en gunstig afsteekt bij andere Gooise concertpodia. Hij schrijft dat mede toe aan zijn ervaring: „Ik zit al sinds mijn negentiende jaar in het vak; ben dus al dertig jaar inhoudelijk met muziek bezig en heb een behoorlijke mate van deskundigheid bereikt. Daarbij vergeleken zijn anderen vaak maar amateurs. Ik ben ook niet zo geïnteresseerd in het commerciële. Hier ligt eenzelfde verschil als tussen de stuiversroman en de literatuur. Zonder overigens snobistisch te willen doen, want daar heb ik een hekel aan. Ik houd strak vast aan wat ik mooi vind, want anders houd ik dit niet vol.”

Het samenstellen van de concertseries, het zoeken en engageren van de musici ('er komen dozen vol aanbiedingen binnen'), het schrijven van de toelichtingen, het logies van de musici - de buitenlanders logeren vaak bij hem thuis - alles kost veel tijd, maar schenkt ook veel voldoening. Roelofsen houdt van muziek in de breedste zin en beperkt zich dan ook niet tot één bepaald muziekgenre of periode. Hij voelt zich als een 'voorproefer' die zijn eigen muzikale vrienden meevoert.

Een groot liefhebber van eigentijds repertoire is hij kennelijk niet. „Ik doe geen missionarisch werk voor Oude of

en verhalen van Marten Toonder.

Roelofsen, die zichzelf omschrijft als een chaoot en een man die veel woorden nodig heeft om iets te vertellen, blijkt desalniettemin een onderhoudend causeur te zijn. Zijn leven stond van jongs af aan in het teken van muziek. Hij herinnert zich de avonden thuis. Zijn moeder zong Schubert, zo goed als hij dat kon begeleid door zijn vader. Hans zelf speelde op de HBS al in bandjes, waarvoor hij soms zelfs spijbelde. Hij studeerde aan het conservatorium en ontving als allereerste musicus de Nederlandse Muziekprijs.

Momenteel combineert hij een 40% baan als bassist bij het Nederlands Philharmonisch Orkest met kamermuziek- en soloconcerten. Ook is hij als docent verbonden aan het conservatorium in Rotter-

dam en de Messiaen Academie in Arnhem.

De Tindal Stichting is zijn grootste hobby, waarvoor hij kosten noch moeite spaart. Hij gaat daarbij zó ver dat hij, om een Steinway-vleugel te

„Vaak hebben wij onverwacht topkwaliteit in huis”

kunnen financieren, zelfs zijn hypotheek verhoogde. „Maar nu hebben we dan ook een top-instrument in huis.” Met een jaarbudget van 40.000 gulden speelt de stichting precies quitte.

Geld voor onverwachte, extra uitgaven probeert Roelofsen op een originele manier binnen te krijgen: „Daarvoor heb ik laatst in de hal van het Bussumse 'postkantoor' een Schubertiade gegeven, samen met Joan Berkhemer en Jacob Bogaart. En ook heb ik meegewerkt aan de muzikale omlijsting van het Wereldcongres van de Dagbladders, vorige week in de Rai, waar zelfs de Koningin, Wim Kok, Ad Nuis en Schelto Patijn aanwezig waren. Op die manier hoop ik de eindjes aan elkaar te knopen, want ik kom nog steeds tekort. Slechts weinig mensen realiseren zich dat grotere muzikale evenementen vaak drie keer zoveel kosten als ze opbrengen.”

Roelofsen kijkt tevreden terug op de eerste tien jaren van zijn Tindalstichting: „Ik zie niet in waarom ik niet on-

beperkt zou kunnen doorgaan. Muziek is immers het mooiste wat er is. Een soort religie. Ik bouw hier mijn eigen tempeltje.

„Het verbaast mij overigens telkens weer hoe vaak wij, soms onverwacht, topkwaliteit gebracht hebben. Ik denk bijvoorbeeld aan het programma met Frank v.d. Laar vorig jaar dat er op papier niet eens zo sterk uitzag. Ook werd mij door de Liszt Kring eens ene Mûza Rubackyté opgedrongen. Ik zag het eigenlijk niet zitten, de hele avond Liszt, maar 'the difference' was pianiste Rubackyté zelf, die een enorme muzikanteske persoonlijkheid bleek te zijn. Daarvan ben ik echt van mijn stoel gevallen. Dat soort dingen geeft je de juiste kick, want voor het geld kan ik het beter niet doen, er moet altijd geld bij.”

Vorige week beleefde Roelofsen op een heel andere manier ook een bijzonder moment: „Ik musiceerde samen met Reina (zangeres, echtgenote van Hans Roelofsen, red.) voor de Rotary hier. Wij

„Ik heb niet veel interesse voor het commerciële”

deden Schubert, het aller-mooiste wat er is. De mensen waren ademloos stil en gerouerd. Voor mijzelf was dit, mede door mijn jeugdherinneringen, een muzikale belevenis van de eerste orde, die

Nieuwe muziek. Het gaat er mij om of het programma spannend of goed is en van een hoog niveau. Het moet zó zijn dat niet alleen ik, maar ook het publiek zich verrijkt voelt na een concertavond. Dan mag het voor mij ook Indiase muziek of flamenco zijn. Ik ben zeker geen voorstander van het moderne muzieksnobisme in de trant van 'de mensen vinden het niet mooi, maar daar hebben we maling aan'. Zo'n houding ondermijnt het vertrouwen in de kunst. Ik ben te veel ambachtsman in de muziek om die charlatanerie te slikken.”

ELS BOER

Jubileumconcert op 29 juni met het Bommelkwartet en Lieuwe Visser, in de Tindalvilla, Nieuwe 's-Gravelandseweg 21 te Bussum. Informatie: 035-6933547